

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 15 iulie 2021 – Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-791/19) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Regim disciplinar aplicabil judecătorilor – Stat de drept – Independența judecătorilor – Protecție jurisdicțională efectivă în domeniile reglementate de dreptul Uniunii – Articolul 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE – Articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene – Abateri disciplinare ca urmare a conținutului unor hotărâri judecătorești – Instanțe disciplinare independente instituite prin lege – Respectarea termenului rezonabil și a dreptului la apărare în cadrul procedurilor disciplinare – Articolul 267 TFUE – Limitarea dreptului și a obligației instanțelor naționale de a sesiza Curtea cu cereri de decizie preliminară)

(2021/C 382/02)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial K. Banks., S. L. Kalėda și H. Krämer, ulterior K. Banks, S. L. Kalėda și P. J. O. Van Nuffel, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă (reprezentanți: B. Majczyna, D. Kupczak, S. Żyrek, A. Dalkowska și A. Gołaszewska, agenți)

Intervenienți în susținerea reclamantei: Regatul Belgiei (reprezentanți: C. Pochet, M. Jacobs și L. Van den Broeck, agenți), Regatul Danemarcei (reprezentanți: inițial M. Wolff, M. Jespersen și J. Nymann-Lindgren, ulterior M. Wolff și J. Nymann-Lindgren, agenți), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: M. K. Bulterman și J. Langer, agenți), Republica Finlanda (reprezentanți: M. Pere și H. Leppo, agenți), Regatul Suediei (reprezentanți: C. Meyer-Seitz, H. Shev, A. Falk, J. Lundberg și H. Eklinder, agenți)

Dispozitivul

1) — Prin faptul că nu a garantat independența și imparțialitatea Izba Dyscyplinarna (Camera disciplinară) a Sąd Najwyższy (Curtea Supremă, Polonia), care este competentă să controleze deciziile pronunțate în cadrul procedurilor disciplinare împotriva judecătorilor [articolul 3 punctul 5, articolul 27 și articolul 73 alineatul 1 din Ustawa o Sądzie Najwyższym (Legea privind Curtea Supremă) din 8 decembrie 2017, în versiunea sa consolidată, astfel cum a fost publicată în Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej din anul 2019 (poziția 825), coroborate cu articolul 9a din ustawa o Krajowej Radzie Sądownictwa (Legea privind Consiliul Național al Magistraturii) din 12 mai 2011, astfel cum a fost modificată prin ustawa o zmianie Ustawy o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Legea de modificare a Legii privind Consiliul Național al Magistraturii și a altor legi) din 8 decembrie 2017];

— prin faptul că a permis ca conținutul hotărârilor judecătorești să poată fi calificat drept abateri disciplinare în ceea ce îi privește pe judecătorii instanțelor de drept comun [articolul 107 alineatul 1 din ustawa – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Legea privind organizarea instanțelor de drept comun) din 27 iulie 2001 (Dz. U. nr. 98, poziția 1070), în versiunea rezultată în urma modificărilor succesive publicate în Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej din anul 2019 (pozițiile 52, 55, 60, 125, 1469 și 1495), și articolul 97 alineatele 1 și 3 din ustawa o Sądzie Najwyższym (Legea privind Curtea Supremă) din 8 decembrie 2017 (Dz. U. din 2018, poziția 5), în versiunea sa consolidată, astfel cum a fost publicată în Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej din anul 2019 (poziția 825)];

- prin faptul că a conferit președintelui Izba Dyscyplinarna (Camera disciplinară) din cadrul Sądu Najwyższy (Curtea Supremă) puterea discreționară de a desemna instanța disciplinară competentă în primul grad de jurisdicție în cauzele referitoare la judecătoria instanțelor de drept comun [articolul 110 alineatul 3 și articolul 114 alineatul 7 din Legea privind organizarea instanțelor de drept comun, în versiunea rezultată în urma modificărilor succesive publicate în Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej din anul 2019 (pozițiile 52, 55, 60, 125, 1469 și 1495)] și, în consecință, nu a garantat examinarea cauzelor disciplinare de către o instanță „instituită prin lege”, și
- prin faptul că nu a garantat că cauzele disciplinare împotriva judecătorilor instanțelor de drept comun sunt examinate într-un termen rezonabil (articolul 112b alineatul 5 a doua teză din această lege), precum și prin faptul că a prevăzut că actele legate de numirea unui apărător și de asumarea apărării de către acesta din urmă nu au efect suspensiv asupra desfășurării procedurii disciplinare (articolul 113a din legea menționată) și că instanța disciplinară desfășoară procedura chiar și în absența justificată a judecătorului care face obiectul procedurii, informat, sau a apărătorului acestuia (articolul 115a alineatul 3 din aceeași lege), și, în consecință, prin faptul că nu a asigurat respectarea dreptului la apărare al judecătorilor de la instanțele de drept comun care fac obiectul procedurii,

Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 19 alineatul (1) al doilea paragraf TUE.

- 2) Prin faptul că a permis ca dreptul instanțelor de a sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu cereri de decizie preliminară să fie limitat de posibilitatea inițierii unei proceduri disciplinare, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 267 al doilea și al treilea paragraf TFUE.
- 3) Republica Polonă este obligată să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană, inclusiv cele aferente procedurii privind măsurile provizorii.
- 4) Regatul Belgiei, Regatul Danemarcei, Regatul Țărilor de Jos, Republica Finlanda și Regatul Suediei suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 413, 9.12.2019.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 15 iulie 2021 (cerere de decizie preliminară formulată de Conseil d'État – Franța) – Fédération bancaire française (FBF)/Autorité de contrôle prudentiel et de résolution (ACPR)

(Cauza C-911/19) (¹)

[Trimitere preliminară – Articolele 263 și 267 TFUE – Act al Uniunii care nu este obligatoriu din punct de vedere juridic – Control jurisdicțional – Ghid emis de Autoritatea Bancară Europeană (ABE) – Mecanisme de supraveghere și de guvernare a produselor pentru produsele de retail bancar – Validitate – Competența ABE]

(2021/C 382/03)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Fédération bancaire française (FBF)

Pârâtă: Autorité de contrôle prudentiel et de résolution (ACPR)